

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg er enig med det ærede medlem hr. Ove Hansen i, at det ville være rart, om hovedstadskommunerne selv kunne finde den fremtidige løsning, som dette bysamfund skal leve under, og jeg har også henstillet til hovedstadskommunerne, at man gør et forsøg derpå. Der er, som det er understreget i bemærkningerne til lovforslaget, et forsøg i gang i så henseende, og der er fra den ene gruppe i hovedstadskommunernes samråds forretningsudvalg, en gruppe på 4, stillet et forslag, der ikke er så vidtgående som det, en anden gruppe på 2 har stillet. Om der kommer en løsning ud af de to forslag, tør jeg på nuværende tidspunkt ikke have nogen mening om.

Det ene forslag indeholder ikke nogen løsning eller forslag til løsning af udligningen i hovedstadsområdet, det gør derimod det andet og sidste forslag, der er fremsat i hovedstadskommunernes samråd. Det ærede medlem hr. Asger Jensen siger, at han er interesseret i, at det skal foregå i frivillighed, og det kan vi ikke blive uenige om. Men at folketinget kommer til at blande sig i det før eller senere, er givet, for uanset om der bliver enighed, skal det konfirmeres ved en lov i folketinget. Men sådan lå altså situationen — det har jeg haft lejlighed til at konstatere, for da jeg skulle forlænge loven, tog jeg et møde med hovedstadskommunernes samråd, og dér var vi enige om, at det var rimeligt, at man forlængede loven et år. Der var enkelte røster, der mente, at et år måske var lige kort nok, men jeg synes, at når den forlænges for et år, er det, ligesom man lægger et pres på de kræfter, der i hovedstadsområdet arbejder med dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sagde til mig, at nu håbede han, at det var sidste gang, jeg kom med forslag om en forlængelse. Jeg er i den situation, vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at jeg ikke kan give et sådant løfte. Jeg tør ikke sige, om vi i løbet af et år kommer så langt med hensyn til at løse tilsvaresproblemet for områderne uden for hovedstaden, at vi kan betragte denne forlængelse som den sidste. Jeg vil heller ikke påstå, at jeg, som det ærede medlem sagde, har ledt med lys og lygte efter en anden ordning; det har jeg sådan set ikke. Når jeg har foreslået, at

afløsningsordningen for de 9 områder blev forlænget, var det, fordi jeg fandt det rimeligt at forlænge den, når man forlænger udligningstilsvareordningen i hovedstadsområdet, men også fordi der i øjeblikket, som det ærede medlem sikkert ved, foregår visse undersøgelser af den kommunale struktur. Der har været en undersøgelse, der er betegnet Vejleundersøgelsen, som har taget hele spørgsmålet op om centralkommunernes og omegnskommunernes problemer, også deres skattemæssige problemer, og jeg tror ikke, det varer så længe, før den sidste undersøgelse, som kommunallovskommissionen har foretaget i forbindelse med vor nuværende struktur, bliver offentliggjort, den, man kalder Fynsundersøgelsen, og hvor kommunernes, købstædernes og amternes problemer i fællesskab tages op til belysning. Jeg har fundet det rimeligt, at man afventede disse betænkninger, for det kunne jo være — jeg har en fornemmelse deraf — at der i dem peges på visse veje, som måske, hvis vi betræder dem, betyder, at vi får løst dette spørgsmål.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at hele byrdefordelingen — det var det ærede medlem, der var inde på den mellemkommunale refusion — mellem stat og kommuner bør tages op til revision, og jeg kan understrege: den er taget op til revision. Jeg havde i sommer et møde med de kommunale organisationer, hvor vi blev enige om, at ministeriernes embedsmænd skulle foretage en undersøgelse af tallene og de metoder, der bruges i udligningsordningerne og tilskudsordningerne, og når det var sket, skulle der på grundlag af disse tal føres en forhandling med de kommunale organisationer. Det arbejde går sin gang, og jeg er enig med det ærede medlem i, at tiden er inde til, at vi vurderer hele dette spørgsmål, tager det op til en ny vurdering. Jeg vil gerne hertil føje, at jeg tror også, tiden er inde til, at hele det kommunale beskatningssystem tages op til undersøgelse, og at man derunder også undersøger kommunernes beskatningsmuligheder. Der er, som det ærede medlem også var inde på, sket så meget, at det hele skal ses fra en lidt anden synsvinkel.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Asger Jensen i, at det kan være, tiden er løbet fra satserne. Jeg kan nævne, at fra